

Mál nr. 2/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Slysátrygging ökumanns og eiganda.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Orsakatengsl. Tilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot móttakið 6. janúar 2025, ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 16. janúar 2025, ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Í málskoti og gögnum málsins kemur fram að M varð fyrir líkamstjóni í bílveltu þann 17. nóvember 2021. Tilkynnti M tjón sitt til V hinn 6. september 2023. Hefur V hafnað bótaskyldu vegna tjónsins á grundvelli þess að tilkynningarfrestur skv. 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga (vsl.) hafi verið liðinn þegar M tilkynnti tjónið og að ósannað sé að orsakatengsl séu milli umrædds slyss og þeirra líkamlegu einkenna sem M finnur fyrir í dag.

M vísar til þess að enginn rökstuðningur hafi fylgt afstöðu V. Ákvæði 124. gr. vsl. geri ráð fyrir að tilkynna beri slys innan árs frá því tjónþoli fékk vitneskju um þau atvik sem krafa hans er reist á. Ákvæðið hafi verið skýrt á þá leið í dómaframkvæmd að fresturinn byrji ekki að líða fyrr en tjónþoli hafi raunverulega vitneskju um að afleiðingar slyss væru varanlegar. Slíkur tímapunktur geti ekki byrjað að líða meðan endurhæfing er ekki fullreynð og a.m.k. ekki áður en hún hefst. Af fyrirliggjandi sjúkraskrá sé ljóst að gefin var út sjúkraþjálfunarbeiðni í framhaldi af umkvörtunum M vegna afleiðinga slyssins hjá lækni 20. desember 2022. M telur ljóst að tilkynningarfrestur hafi ekki getað byrjað að líða fyrir þann tíma. Þegar tjón M var tilkynnt til V þann 6. september 2023 hafði ekki verið liðið ár frá þeim tímamarki er læknir útbjó beiðni um sjúkraþjálfun vegna afleiðinga slyssins og gat fresturinn því ekki verið liðinn þegar tjón M var tilkynnt V.

Í bréfi V er vísað til þess að M glímdi við töluverð veikindi og líkamleg einkenni fyrir umferðarslysið. Við yfirferð gagna verði talið að þau einkenni sem hann glími við í dag verði rakin til fyrri einkenna. Í fyrstu komu M til læknis eftir slysið, þann 22. nóvember 2021, kenndi M til einkenna í hægri öxl og rifbeinum í hægri síðu. Í framhaldinu fór M í sneiðmyndatöku sem greindi ekki brot eða áverkamerki. Um 10 mánuðum seinna, 5. september 2022, minnst M svo aftur á óljós einkenni í öxlum en læknir tiltók sérstaklega að ekkert væri aðhafst meira vegna þess. Það var svo ekki fyrr en 20. desember 2022, eða rúmu ári eftir slys, að M talaði um versnun á fyrri einkennum sínum í öxlum. Bendir V sérstaklega á að M átti fjölda læknisheimsóknna fram að þessu án þess að minnst á einkenni í öxlum eða versnun á líkamlegum einkennum eftir umferðarslysið. Telur V orsakatengsl milli einkenna M og slyssins því ekki sönnuð. Að lokum telur V að tilkynningarfrestur hafi verið löngu liðinn þegar slysið var tilkynnt til V.

Álit.

Aðila greinir í fyrsta lagi á um við hvaða tímamark ætti að miða upphaf frests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 og hvort M hafi glatað rétti til bóta úr slysátryggingu ökumanns og eiganda, þar sem tilkynning um slysið hafi ekki borist V innan tilskilins frests. Samkvæmt ákvæðinu glatar sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysátryggingu þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til viðkomandi vátryggingafélags innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti. Af fordæmum Hæstaréttar má ráða að upphaf frests miðast ekki sjálfkrafa við tiltekna atburði, svo sem þegar tjónþoli undirgengst aðgerð, eða við stöðugleikapunkt, heldur þurfi að horfa til þess hvenær sá, sem orðið hefur fyrir tjóni, hafi raunverulega gert sér grein fyrir að það hefði varanlegar afleiðingar fyrir hann, sbr. dóm Hæstaréttar í máli nr. 10/2015.

Inn í einkenni M blandast flókin fyrri sjúkrasaga. Hafði M fyrir slysið verið í eftirliti hjá heila- og taugalækni sem hafði greint hann með myotonic dystrophia taugasjúkdóm og verið óvinnufær frá september 2021. Hafði M leitað til læknisins skömmu fyrir slysið, eða þann 4. október 2021, vegna verkja í baki sem leiða niður í vinstri mjöðm og læri. Eftir slysið leitaði M til læknis 22. nóvember 2021 og kvartaði þar undan verk í hægri öxl. Var hann einnig með mar aftan á vinstri öxl, aumur við herðablað og yfir 4-9 rifbeini í hægri síðu. Gerð var beiðni um myndgreiningu þar sem niðurstaðan varð sú að engin áverkamerki greindust í öxl og rifbeinum. Í skilaboðum frá lækni 24. nóvember 2021 var M ráðlagt að gefa sér tíma til að jafna sig. Næst getur M einkenna sinna eftir umferðarslysið við komu til heimilislæknis 5. september 2022 og kvartar þá undan einkennum frá öxlum en engin skoðun fór fram vegna þeirra. Við komu til heimilislæknis 20. desember 2022 kvartar M einnig undan verkjum frá öxlum og er þess getið að hann hafi lengi verið slæmur í öxlum og mun verri eftir bílveltu fyrir rúmu ári síðan. Fékk hann beiðni um sjúkraþjálfun þar sem fram kemur að óskað sé eftir meðferð á hálsi, herðum og öxlum til að draga úr verkjum. Í byrjun árs 2023 fékk M sterasprautur í axlirnar. Við komu til heila- og taugalæknis 3. september 2024 er minnst á afleiðingar umferðarslyssins og talað um að M sé enn að glíma við eftirstöðvar slyssins. Hann sé stífur í hálsi, herðum, í kringum hægra herðablað og sé með verki í hægri öxl. Telur lækniurinn að um viðvarandi einkenni sé að ræða.

Veita verður tjónpólum nokkurt ráðrúm til að átta sig á því að afleiðingar séu varanlegar og bótaréttur kunni því, að öðrum skilyrðum uppfylltum, að vera fyrir hendi. Af framangreindu og í ljósi flókinna sjúkrasögu verður að líta svo á að M hafi ekki mátt vera ljóst um atvik sem krafa hans er reist á, fyrr en í fyrsta lagi er hann hafði hafið meðferð hjá sjúkraþjálfara í upphafi ársins 2023, ef orsakatengsl teljast vera til staðar milli þeirra einkenna og slyssins. Í tilviki M liggja fyrir takmarkaðar upplýsingar um fyrri heilsufar en ráða má af fyrirliggjandi gögnum að einhver þeirra einkenna sem M kvartar um í kjölfar slyssins hafi a.m.k. að hluta verið til staðar fyrir slysið. Ekki liggur fyrir álits- eða matsgerð hæfra og óvilhallra aðila, sem staðfesta hvaða varanlega líkamstjón M hlaut í bílveltunni. M verður að bera hallann af sönnunarskorti um að líkamstjón hans megi rekja til bílveltunnar þar sem meginreglur um sönnun í skaðabóta- og vátryggingarétti gera ráð fyrir því að tjónþoli verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar.

Að virtum þeim gögnum sem liggja fyrir í málinu hefur ekki verið sýnt fram á að orsakatengsl séu milli einkenna M í dag og bílveltu þann 17. nóvember 2021. Af þeirri ástæðu er ekki unnt að taka afstöðu til þess hvort tilkynningarfrestur hafi verið liðinn er M tilkynnti tjón sitt til V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum vegna líkamstjóns úr slysatryggingu ökumanns og eiganda, hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2025.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir